

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2005. május 25.*

A T-288/03. sz. ügyben,

a **TeleTech Holdings, Inc.** (székhelye: Denver, Colorado [Egyesült Államok], képviselik: E. Armijo Chávarri és A. Castán Pérez-Gómez ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselek: I. de Medrano Caballero és S. Laitinen, meghatalmazotti minőségben),

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtt:

a **Teletech International SA** (székhelye: Párizs [Franciaország], képviselik: J.-F. Adelle és F. Zimeray),

az OHIM első fellebbezési tanácsa által 2003. május 28-án a Teletech International SA és TeleTech Holdings, Inc. közötti törlési eljárásra (R 412/2001-1. sz. ügy) vonatkozólag hozott, kijavított határozat hatályon kívül helyezése iránt benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(második tanács),

tagjai: J. Pirrung elnök, A. W. H. Meij és I. Pelikánová bírák,

hivatalvezető: B. Pastor hivatalvezető-helyettes,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalánál 2003. augusztus 13-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. december 16-án benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. január 9-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. április 26-án benyújtott válaszra,

a beavatkozó távollétében tartott 2004. november 30-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- ¹ 1999. április 22-én a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM) lajstromozta a TELETECH GLOBAL VENTURES közösségi szóvédjegyet.
- ² A védjegy, amelynek elsőbbségi napja 1996. április 1-je, többek között a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 35. és

38. osztályba tartozó szolgáltatásokat jelöli. Ezek a szolgáltatások az alábbi leírásnak felelnek meg, az egyes osztályok szerint:

- 35. osztály: „telefonos felvilágosítás; állasközvetítés, reklámozás; segítségnyújtás üzleti ügyek irányításában, így létesítményirányítási szolgáltatások, telephelyválasztás és más vállalkozások ügyfelei számára végzett multimédiás szolgáltatások, többek között más vállalkozások számára áruik vagy szolgáltatásaik eladásánál telefon-, e-mail és internetes szolgáltatások útján nyújtott segítség; személyzetfelvétellel kapcsolatos szolgáltatások és sürgős esetben segítségnyújtás létesítményirányításnál és üzleti ügyek irányításában; segítségnyújtás más vállalkozások számára áruik és szolgáltatásaik telefonon, e-mailen vagy interneten történő eladásra vagy bérlésre kínálásával; más vállalkozások ügyfelei kérdéseinek fogadása és megválaszolása telefonon, e-mailen vagy interneten; technikai segítségnyújtás más vállalkozások termékeit használó ügyfelek számára; időszakos dolgozók biztosítása”;

- 38. osztály: „távközlési szolgáltatások”.

3 1999. szeptember 29-én a beavatkozó a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján kérelmet nyújtott be a közösségi védjegy törlése iránt.

4 A korábbi védjegy, amelyre a törlési kérelmet alapították, az 1996. január 10-én Franciaországban bejelentett és ott lajstromozott TELETECH INTERNATIONAL szömegjelölés, a Nizzai Megállapodás 35. és 38. osztályába tartozó következő

szolgáltatásokkal kapcsolatban: „üzleti vagy reklámügyek irányításával kapcsolatos tervezés és ügyfélkapcsolati és/vagy telefonközpontok irányítása (ügyfelekre, szolgáltatásokra, megrendelésekre, felhasználói támogatásra vonatkozó nyilvántartás vezetése, technikai segítségnyújtás, telefonközpontok felszerelése) és valamennyi ezzel kapcsolatos szolgáltatás” (a továbbiakban: korábbi francia védjegy).

- 5 A törlési kérelmet a 40/94 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének a) pontjára alapították, és a korábbi védjeggyel jelölt valamennyi szolgáltatást érintette. A kérelem a benne foglaltak szerint a közösségi védjeggyel jelölt következő szolgáltatások ellen irányult: a 35. osztályba tartozó „üzleti ügyek tervezési célú irányítása és ügyfélkapcsolati és/vagy telefonközpontok irányítása”, valamint a 38. osztályba tartozó „távközlési szolgáltatások”.
- 6 2001. február 22-i határozatával a törlési osztály a 40/94 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján részben helyt adott a törlési kérelemnek. A törlési osztály tehát részben törölte a közösségi védjegyet, méghozzá a következő szolgáltatások vonatkozásában: a 35. osztályba tartozó „telefonos felvilágosítás; segítségnyújtás üzleti ügyek irányításában, így létesítményirányítási szolgáltatások, telephelyválasztás és más vállalkozások ügyfelei számára végzett multimédiás szolgáltatások, többek között más vállalkozások számára áruik vagy szolgáltatásaik eladásánál telefon-, e-mail és internetes szolgáltatások útján nyújtott segítség; segítségnyújtás más vállalkozások számára áruik és szolgáltatásaik telefonon, e-mailen vagy interneten történő eladásra vagy bérletre kínálásával; más vállalkozások ügyfelei kérdéseinek fogadása és megválaszolása telefonon, e-mailen vagy interneten” és a 38. osztályba tartozó „távközlési szolgáltatások”.
- 7 2001. április 23-án a felperes fellebbezést nyújtott be a törlési osztály határozata ellen az OHIM-nál.

- 8 Az OHIM első fellebbezési tanácsa 2003. május 28-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) részben helyt adott a fellebbezésnek, meghozzá a következő szolgáltatások vonatkozásában: „segítségnyújtás üzleti ügyek irányításában, így létesítményirányítási szolgáltatások, telephelyválasztás”, lényegében arra hivatkozva, hogy ezek a szolgáltatások nem szerepeltek a törlési kérelemben. Ezt meghaladóan elutasította a fellebbezést.
- 9 A fellebbezési tanács szerint a célközönség francia kereskedelmi szakemberekből áll, akiknél a figyelem mértéke meghaladja az átlagfogyasztóét. A fellebbezési tanács lényegében úgy ítélte meg, hogy ez a vásárlóközönség hasonlóan érzékeli a megjelöléseket, mivel a „teletech” szót tartalmazó meghatározó elemük megegyezik. Ezenkívül úgy vélte, hogy a törlési kérelemben szereplő szolgáltatások részben azonosak, és részben hasonlóak. Ezért azt állapította meg, hogy az ütköző védjegyek között fennáll az összetévesztés veszélye, ezért a közösségi védjegyet részben törölni kell.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 10 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot, elsődlegesen a „közösségi védjegyek és a megkülönböztető nemzeti védjegyek és megjelölések együttes fennállása és összehasonlítása elvének” megsértése, valamint a felperes védelemhez való jogának megsértése miatt, másodlagosan pedig a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése miatt.
- 11 Ezenkívül a felperes a tárgyalás során kérte az Elsőfokú Bíróságot, hogy az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

12 Az OHIM és a beavatkozó azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;

- kötelezze a felperest a költségek viselésére.

Indokolás

13 Keresete alátámasztásául a felperes elsődlegesen két jogalapra hivatkozik: először a „közösségi védjegyek és a megkülönböztető nemzeti védjegyek és megjelölések együttes fennállása és összehasonlítása elvének” megsértésére, másodszor a felperes védelemhez való jogának megsértésére. Másodlagosan a felperes azt kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács megsértette a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját.

Az elsődlegesen hivatkozott jogalapokról

A „közösségi védjegyek és a megkülönböztető nemzeti védjegyek és megjelölések együttes fennállása és összehasonlítása elvének” megsértésére alapított jogalapról

– A felek érvei

14 A felperes arra hivatkozik, hogy 1992 óta az Európai Unióban és így Franciaországban is jogosultja egy, az ipari tulajdon oltalmára 1883. március 20-án létesült,

felülvizsgált és módosított Párizsi Unió Egyezmény 6 *bis* cikke szerinti közismert védjegynek. Ez a közismert védjegy a TELETECH GLOBAL VENTURES szómegjelölés (a továbbiakban: közismert védjegy).

- 15 A felperes előadja, hogy a francia jog szerint a Párizsi Unió Egyezmény 6 *bis* cikke és a Szellemi Tulajdon Kereskedelmi Vonatkozásairól szóló, 1994. április 15-i megállapodás (HL 1994. L 336., 214. o., a továbbiakban: TRIPS-megállapodás) 16. cikke alapján ezt a közismert védjegyet elsőbbséginek kell elismerni a korábbi védjegyhez képest.
- 16 A közösségi és nemzeti védjegyek együttes fennállásának elve a felperes szerint megköveteli a szóban forgó korábbi francia védjegynél korábbi jognak a közösségi védjegy törlési eljárásában való figyelembevételét. A tárgyalás folyamán az Elsőfokú Bíróság kérdésére adott válaszában a felperes kifejtette, hogy a két védjegy békésen megfér egymással a francia piacon, és nem látta indokát, hogy a korábbi francia védjegyet megtámadja a francia bíróságok előtt.
- 17 A felperes szerint a 40/94 rendeletet a közösségi és nemzeti védjegyek együttes fennállásának ezen elvével összhangban kell értelmezni. Ebből az értelmezésből az következik, hogy értelemszerűen alkalmazni kell a 40/94 rendelet 106. cikkét. Ebből következően valamely közösségi védjegy törlési eljárásában a jogosult hivatkozhat védekezésésként az egyik tagállamban közismert és a megtámadott közösségi védjeggyel azonos védjegy fennállására, amelynek szintén ő a jogosultja, ha a törlési kérelem alapjául szolgáló korábbi védjegyet ugyanabban a tagállamban lajstromozták, és elsőbbségének napja a közismert védjegy és a megtámadott közösségi védjegy elsőbbségének napja között helyezkedik el.

- 18 A felperes szerint annak kimondásával, hogy lehet egy védjegy jó hírnevére hivatkozni annak bizonyításául, hogy az együttes fennállás jogkövetkezményt vált ki, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 21. pontjában kifejezetten elfogadja a felperes megállapítását. E megállapítás ellenére a fellebbezési tanács nem vizsgálta, hogy a felperes által hivatkozott védjegy valóban rendelkezik-e jó hírnévvel.
- 19 Az OHIM elutasítja a felperes érveit. Az OHIM ezenkívül hangsúlyozza, hogy a felperes a felszólalási osztály és a fellebbezési tanács előtti igazgatási eljárásban nem állította, illetve nem bizonyította, hogy Franciaországban 1992 óta létezik a közismert megkülönböztető megjelölés.
- 20 A felperes válaszul előadja, hogy mind a felszólalási osztály előtt tett észrevételeiben, mind a fellebbezési tanács elé terjesztett beadványában hivatkozott arra, hogy egy, az Európai Unióban 1992 óta közismert megkülönböztető megjelölés jogosultja. Mivel az érintett terület Franciaország területe, e meghatározásnál fogva a felperes csak a közismert megjelölésnek a francia piacra kiterjedő oltalmára hivatkozhatott.
- 21 A beavatkozó előadja, hogy a TELETECH INTERNATIONAL francia védjegy elsőbbségének napja megelőzi a szóban forgó közösségi védjegy elsőbbségének napját. Nincsen tehát jelentősége annak, hogy a felperes közismert védjegy állítólagos jogosultja. A beavatkozó ezenkívül kétségbe vonja a felperes ezen korábbi jogát.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 22 Az első elsődleges jogalap olyan érvre vonatkozik, amelyről a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 21. pontjában nyilatkozott. Ez a pont a következőképpen szól:

„[It] is [of no] assistance to the [Community trade mark] proprietor to attempt to rely on a claimed reputation for its mark [TELETECH GLOBAL VENTURES], whether in countries outside or even inside the Member States of the European Community. As the proprietor of a Community trade mark registration, it is obliged to give way in cancellation proceedings to an earlier mark which is held to come within any one of the categories described in Article 52 [of Regulation n° 40/94] unless reputation is claimed as part of an argument intended to demonstrate a legally effective form of co-existence. This is not the case here”. („Szükségtelen a [közösségi védjegy] jogosult[já]nak a [TELETECH GLOBAL VENTURES-nek] az Európai Közösségen kívüli országokban vagy a tagállamokban meglévő állítólagos jó hírnevére hivatkoznia. Lajstromozott védjegy jogosultjaként köteles a törlési eljárásban átengedni az elsőbbséget a[z] [40/94 rendelet] 52. cikk[é]ben foglalt feltételek valamelyikének megfelelő korábbi védjegynek, kivéve, ha a jó hírnévre annak bizonyításául hivatkoznak, hogy az együttes fennállás jogkövetkezményt vált ki. Ez a jelen esetben nem áll fenn”).

- 23 Először is meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozat 21. pontjában található megfogalmazása több különböző szempontot látszik elegyíteni. Elsősorban jelentheti azt, hogy a fellebbezési tanács szerint a korábbi francia védjegy és a közismert védjegy együttes fennállása kihathat az össze-tevésztetőség megítélésére, erre azonban a felperes elmulasztott hivatkozni. Másodsorban értelmezhető úgy, hogy a fellebbezési tanács szerint a felperes nem terjesztett elő olyan tényeket, amelyek bizonyítanák az együttes fennállást.

Harmadsorban pedig úgy is lehet érteni, hogy a fellebbezési tanács szerint a közismert védjegy pusztán létének nincsen jelentősége az általa folytatott törlési eljárásban. Az így megállapított jelentésekhez képest a megtámadott határozat 21. pontja nagyon lényegre törő.

- 24 A 40/94 rendelet 73. cikkének első mondata értelmében az OHIM határozatait indokolni kell. Ezen indokolási kötelezettség alkalmazási területe megegyezik az EK 253. cikkben foglalt kötelezettségével (az Elsőfokú Bíróság T-124/02. és T-156/02. sz., Sunrider kontra OHIM – Vitakraft-Werke Wührmann és Friesland Brands [VITATASTE és METABALANCE 44] ügyben 2004. április 28-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1149. o.] 73. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Közrendi kérdéstről van szó, amelyet az Elsőfokú Bíróságnak hivatalból kell vizsgálnia.
- 25 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az egyedi határozatok indokolásának kötelezettsége egyrészt azt a célt szolgálja, hogy tájékoztassa az érdekeltet a megtett intézkedés indokairól, és így az érdekelt meg tudja védeni jogait, másrészt pedig annak lehetővé tételét, hogy a közösségi bíróság felülvizsgálja a döntés jogszerűségét (a VITATASTE és METABALANCE 44 ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 73. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az indokolásból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a jogi aktus alkotója gondolatmenetének.
- 26 E feltételeket alkalmazva az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy a megtámadott határozat indokolása még elegendő a fellebbezési tanács által követett gondolatmenet megértéséhez. Ugyanis még ha nem könnyű is meghatározni a megtámadott határozat 21. pontjának pontos alkalmazási körét, világosan kiderül, hogy a fellebbezési tanács szerint a jelen ügyben semmilyen következménnyel nem jár az összetéveszthetőség megítélésére az az érvelés, hogy állítólag létezik egy közismert védjegy. Az indokolás lényeges gondolatai elegendően világosak ahhoz, hogy a felperes meg tudja támadni őket. Ezért az indokolási kötelezettség megsértése miatt nem lehet hatályon kívül helyezni a megtámadott határozatot.

- 27 A 40/94 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint a közösségi védjegyet az OHIM-hoz benyújtott kérelem alapján törölni kell a 8. cikk (2) bekezdése szerinti korábbi védjegy alapján, ha arra nézve teljesülnek a 8. cikk (1) bekezdésének b) pontjában megállapított feltételek.
- 28 A 40/94 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének a) pontjában kifejezetten hivatkozott 8. cikk (2) bekezdése a) pontjának i) és ii) alpontja szerint korábbi védjegy többek között az a közösségi védjegy, illetve a valamely tagállamban, illetve a Benelux Védjegy hivatalnál lajstromozott védjegy, amelynek bejelentési napja korábbi, mint a megtámadott közösségi védjegy bejelentési napja. A 40/94 rendelet 8. cikke (2) bekezdésének b) pontja azt is előírja, hogy a védjegy lajstromozására irányuló bejelentés is „korábbi védjegynek” minősül, feltéve, hogy annak alapján a védjegyet lajstromozzák.
- 29 Jóllehet az OHIM-nak a törlési eljárásban bizonyosságot kell szereznie arról, hogy a törlési kérelem alapjául szolgáló korábbi jog fennáll, a 40/94 rendelet nem rendelkezik úgy, hogy az OHIM-nak eközben vizsgálnia kell a törlés vagy a megszűnés indokait, amelyek ezt a korábbi jogot érvényteleníthetik (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-6/01. sz., Matratzen Concord kontra OHIM – Hukla Germany [MATRATZEN] ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4335. o.] 55. pontját). A 40/94 rendelet ezenkívül nem rendelkezik úgy, hogy egy védjegy, amelynek elsőbbségi napja megelőzi a törlési kérelem alapjául szolgáló és a megtámadott közösségi védjeggyel azonos korábbi védjegy elsőbbségének napját, érvényessé teheti ezt a közösségi védjegyet még akkor is, ha ez utóbbinál viszonylagos törlési ok áll fenn.
- 30 Még ha a felperes 1992 óta a TELETECH GLOBAL VENTURES szömegjelölést tartalmazó, Franciaországban közismert védjegy jogosultja is, ez a körülmény – a 40/94 rendelet szövegét figyelembe véve – semmilyen jogkövetkezésménnyel nem jár.

- 31 A felperes tehát szembehelyezkedik a 40/94 rendelet 8. és 52. cikkének szó szerinti értelmezésével, mivel úgy ítéli meg, hogy ez „abszurd eredménnyel jár”, különösen mivel egy közismert védjegy jogosultja a közösségi védjegy nemzeti védjeggyé alakítását éppen abban az országban nem érhetné el, amelyben a megjelölést a közismert védjegynél fogva jogában állna használni.
- 32 Az Elsőfokú Bíróság először megállapítja, hogy függetlenül attól, hogy milyen döntés születik a megtámadott közösségi védjegy törlési eljárásának végén, nemzeti szinten továbbra is oltalomban részesül az állítólag közismert védjegy. Így ha a felperes a közösségi védjegyet nem alakíthatná át francia nemzeti védjeggyé a TELETECH INTERNATIONAL korábbi francia védjegy miatt, mindenképpen használhatna olyan, ez utóbbinál korábbi védjegyet, amelynek Franciaországban jogosultja.
- 33 Másodszor meg kell jegyezni, hogy ha a megtámadott védjegy jogosultja korábbi joga alapján érvényteleníthet egy törlési kérelem alapjául szolgáló korábbi védjegyet, ilyen szándéka esetén az adott ügyben az illetékes nemzeti hatósághoz vagy bírósághoz kell fordulnia a törlési kérelem alapjául szolgáló védjegy törlése végett.
- 34 Ezért el kell utasítani azt az érvet, hogy a 40/94 rendelet megfogalmazása „abszurd eredménnyel jár”.
- 35 A felperes előadja továbbá, hogy a megtámadott határozatban választott megoldás ellentmond a „közösségi és nemzeti védjegyek együttes fennállása elvének”, amely szerinte megköveteli a 40/94 rendeletnek a közösségi védjegy használatától való eltiltásról szóló 106. cikkének az értelemszerű alkalmazását.

36 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy a 40/94 rendelet 106. cikkében szabályozott tényállás nem hasonlítható a szóban forgó jogvita alapjául szolgáló tényálláshoz. E rendelkezés megfogalmazása szerint csak a „korábbi jogok megsértése miatti igényekre” ((1) bekezdés), valamint „a közösségi védjegy használatától való eltiltás végett az eljárás megindításához való jogra” ((2) bekezdés) vonatkozik. Nem vonatkozik a megtámadott védjegyek nyilvántartásból való törlésére irányuló közigazgatási, illetve bírósági eljárásra. A beavatkozó ezért a 40/94 rendelet 106. cikkének (1) bekezdése alapján az adott ügyben hivatkozhat korábbi védjegyére a megtámadott védjegy ellen indított franciaországi védjegybitorlási perben. Ellenben kizárólag a francia jog szerint kell választ adni arra a kérdésre, hogy a felperes maga részéről védekezhet-e a közismert védjegyére hivatkozva. A 40/94 rendelet 106. cikke nem rendelkezik erre vonatkozóan, és ezért nem lehet értelemszerűen alkalmazni.

37 Hozzá kell tenni, hogy a 40/94 rendelet nem jogosítja fel az OHIM-ot mint közösségi hatóságot a nemzeti védjegyek bejegyzésére vagy törlésére. Nem ismerhető el az OHIM erre irányuló hatásköre, ha erre a másodlagos jogban nem található kifejezett, a Szerződés szövege által lehetővé tett felhatalmazás. Ha az OHIM köteles lenne elutasítani a meglévő A nemzeti védjegyet mint a 40/94 rendelet 8. cikkének (2) bekezdése szerinti korábbi védjegyet, azzal az indokkal, hogy létezik az ugyanabban a tagállamban oltalmat élvező B nemzeti védjegy, amely elsőbbségének napja megelőzi a korábbi védjegy elsőbbségének napját, akkor ez azt a hatáskört biztosítaná az OHIM számára, hogy a korábbi A védjegyet – legalább a felek viszonyában – az illetékes nemzeti hatóságok megkerülésével érvénytelenítse.

38 Ebből következően el kell utasítani a 40/94 rendelet 106. cikkének értelemszerű alkalmazására vonatkozó érvet.

39 Következésképpen a szóban forgó törlési eljárásban nincs jelentősége annak, hogy esetleg létezik a TELETECH GLOBEL VENTURES szómegjelölést tartalmazó, Franciaországban 1992 óta közismert védjegy.

40 A felperes továbbá arra hivatkozik, hogy ez az eredmény ellentmond a Párizsi Uniós Egyezmény 6 *bis* cikkének és a TRIPS-megállapodás 16. cikkének.

41 A Párizsi Uniós Egyezmény 6 *bis* cikkének (1) bekezdése szerint:

„Az unió országai kötelezik magukat arra, hogy – ha ezt az ország jogszabályai megengedik – hivatalból, vagy pedig az érdekelt kérelmére megtagadják vagy hatálytalanítják annak a gyári vagy kereskedelmi védjegynek lajstromozását, és használatát is megtiltják, amely összetévesztésre alkalmas másolata, utánzata vagy fordítása olyan védjegynek, amelyről a lajstromozás vagy a használat szerint illetékes ország hatáskörrel bíró hatóságának megítélése szerint ebben az országban köztudomású, hogy olyan személyt illet, aki ebben az egyezményben foglalt kedvezményekre jogosult, és hogy azt [a védjegyet] azonos vagy hasonló áruk megjelölésére alkalmazzák. Ugyanez a következménye annak is, ha a védjegynek lényeges része az ilyen közismert védjegy másolata vagy összetévesztésre alkalmas utánzata”.

42 A TRIPS-megállapodásnak „Az oltalom hatálya” címet viselő 16. cikke szerint:

„(1) A lajstromozott védjegy tulajdonosának kizárólagos jogában áll mindenkit megakadályozni abban, hogy engedélye nélkül a kereskedelemben azonos vagy hasonló megjelöléseket használjon olyan árukra vagy szolgáltatásokra, amelyek azonosak vagy hasonlóak azokhoz az árukhoz vagy szolgáltatásokhoz, amelyek vonatkozásában a védjegy oltalomban részesül, amennyiben az ilyen használat megtévesztésre alkalmas. Azonos jel azonos árukra vagy szolgáltatásokra történő használata esetén a megtévesztésre alkalmasságot vélelmezni kell. A fent említett jogok nem érintik a meglévő korábbi jogokat, és nem befolyásolják a Tagoknak azt a lehetőségét, hogy a használat alapján biztosítsanak jogokat.

(2) A szolgáltatásokra a Párizsi konvenció [Párizsi Uniós Egyezmény] (1967) 6 *bis* cikkét kell megfelelően alkalmazni. Annak megítéléséhez, hogy a védjegy közismert-e, figyelembe kell venni a védjegy ismertségét az adott áruval vagy szolgáltatással szokásosan foglalkozó körben, beleértve az adott Tagban a védjegy reklámozása révén szerzett ismertséget is.

3. A Párizsi konvenció [Párizsi Uniós Egyezmény] (1967) 6 *bis* cikkét kell megfelelően alkalmazni olyan árukra vagy szolgáltatásokra is, amelyek nem hasonlóak azokhoz az árukhoz vagy szolgáltatásokhoz, amelyek vonatkozásában a védjegy oltalomban részesül, amennyiben a védjegynek ezen árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatos használata az áruk vagy szolgáltatások és a lajstromozott védjegy tulajdonosa közötti kapcsolatra utal, és amennyiben valószínű, hogy a lajstromozott védjegy tulajdonosának érdekeit az ilyen használat sérti”.

43 Mint azt az OHIM jogosan megállapította: a 40/94 rendelet 8. cikke (2) bekezdésének c) pontja megegyezik abban a Párizsi Uniós Egyezmény 6 *bis* cikkével, hogy megengedi a 6 *bis* cikk szerinti közismert védjegy jogosultjának, hogy felszólalást nyújtson be vagy – a 40/94 rendelet 52. cikke alapján – érvényteleníttesse annak a későbbi védjegynek a lajstromozását, amelynek használata összetéveszthetőséget idézne elő. A Párizsi Uniós Egyezmény 6 *bis* cikke nem követeli meg azonban azt, hogy egy korábbi közismert védjegyhez fűződő jogosultság révén érvényessé lehessen tenni ugyanazon jogosult lajstromozott védjegyét a lajstromozás ellen irányuló törlési eljárásban. A Párizsi Uniós Egyezmény 6 *bis* cikkében foglalt követelményeknek már az is eleget tesz, ha a közismert védjegy jogosultja az e védjegyhez fűződő jogosultságára hivatkozással kérelmezheti az illetékes nemzeti hatóságoknál a későbbi nemzeti védjegy törlését.

44 A TRIPS-megállapodás 16. cikke sem releváns a jelen ügyben. E rendelkezés (1) bekezdése a Párizsi Uniós Egyezmény 6 *bis* cikkével egyezően csak azt a jogot biztosítja a korábbi védjegy jogosultjának, hogy megakadályozza az azonos vagy hasonló későbbi megjelölés használatát, nem nyújtja viszont azt a jogot, hogy a törlési kérelemmel megtámadott saját korábbi védjegyét érvényessé tegye. A 16. cikk (2) és (3) bekezdése kiterjeszti a Párizsi Uniós Egyezmény 6 *bis* cikkének alkalmazási körét, de nem módosítja annak az előző bekezdésben ismertetett normatív tartalmát.

- 45 Az előzőekből következik, hogy a fellebbezési tanács nem tévedett a jogban annak megállapításával, hogy a felperesnek a Franciaországban 1992 óta állítólag közismert védjegy elsőbbségére vonatkozó érvének nincs jelentősége.
- 46 Az iratokból ezenkívül kitűnik, hogy a felperes nem bizonyította annak a közismert védjegynek a fennállását, amely jogosultjának mondta magát.
- 47 A törlési eljárásban a felperes mindenekelőtt arra hivatkozott, hogy birtokosa egy, az Egyesült Államokban ismert védjegynek. Ezt az állítást megerősítette a 2000. február 16-án kelt beadványában és a fellebbezési tanács előtti eljárásban.
- 48 Az Egyesült Államokban ismert védjegy fennállására vonatkozó érvenek a szóban forgó jogvitában azonban nincsen jelentősége, mivel egy, a Párizsi Unió Egyezmény 6 *bis* cikke szerint az Egyesült Államokban közismert védjegy semmi esetre sem érvényteleníthet egy francia nemzeti védjegyet, még ha az későbbi is.
- 49 Ami az Európai Közösséget illeti, a felperes a felszólalási osztály határozata ellen irányuló, 2001. június 22-én kelt fellebbezésében csupán a következőkre hivatkozott:

„TeleTech Holdings, Inc. has used the trademark TELETECH GLOBAL VENTURES and parts thereof in the European Union since at least as early as 1992.

TeleTech Europe (TeleTech Holdings, Inc.'s European arm) has grown to 10 customer interaction centers including physical sites in the U.K., Spain and Germany employing 4 700 and serving more than 80 clients in 15 European nations. Its total EU revenues in 2000 amounted to US\$ 82 700 000.00, a full 10,7% of its worldwide revenues of US\$ 885 000 000,00. As a result of its earnings and growth, and its listing on the NASDAQ stock exchange since 1996 TeleTech Holdings and its names and marks enjoy worldwide recognition”.

(„A TeleTech Holdings, Inc. legalább 1992 óta használja az Európai Unióban a TELETECH GLOBAL VENTURES védjegyet és egyes részeit.

A TeleTech Europe [a TeleTech Holdings, Inc. európai részlege] 10 ügyfélkapcsolati központra bővült, többek között 4700 alkalmazottat foglalkoztat az Egyesült Királyságban, Spanyolországban és Németországban, továbbá 15 európai országból több mint 80 ügyfele van. Az Európai Unióból származó összbevétele 2000-ben elérte a 82 700 000 USD-t, ez a 885 000 000 USD összegű világméretű bevételenek 10,7%-át tette ki. Bevételeinek és növekedésének, valamint 1996 óta a NASDAQ-értéktőzsdén való jegyzésének köszönhetően a TeleTech Holdings, valamint nevei és védjegyei világszerte ismertséget élveznek”.)

- 50 Az Elsőfokú Bíróság mindenekelőtt megállapítja, hogy ebben a szövegben nem található semmilyen, Franciaország területére tett kifejezett utalás. Bár az idézett bekezdésből kiderül, hogy a felperesnek tizenöt európai országban vannak ügyfelei, ebből nem vezethető le szükségszerűen az, hogy ebbe Franciaország is beletartozik. Ha a felperes az Európai Közösség területén is tevékenykedik, ez nem jelenti feltétlenül azt, hogy ennek teljes területén – és így Franciaországban is – birtokosa egy közismert védjegynek. Sőt, még ha a felperes tevékenysége a Közösség egész területére kiterjedne is, ez sem jelentené automatikusan azt, hogy a TELETECH GLOBAL VENTURES védjegy a közösségi piacon – vagy különösen a francia piacon – ismert lenne a vásárlóközönség számára.

- 51 Ezért ha helytálló is a felperes állítása, ebből még nem következik, hogy a közismert védjegy 1992 óta létezik Franciaországban. Következésképpen a felperes nem terjesztett elő olyan tényeket, amelyekből azt a következtetést lehetne levonni, hogy Franciaországban létezik a TELETECH GLOBAL VENTURES közismert védjegy.
- 52 Az a kérdés, hogy módjában állt-e a felperesnek a törlési kérelemre adott válaszában valamennyi olyan tényt és bizonyítékot bemutatni, amely alátámasztaná a közismert védjegy fennállását, nem a jelen jogalap, hanem a védelemhez való jog megsértésére alapított jogalap körébe tartozik.
- 53 A fentiekből következően az első jogalap nem megalapozott.

A védelemhez való jog megsértésére alapított jogalapról

– A felek érvei

- 54 A felperes előadja, hogy ha a fellebbezési tanács nem győződött volna meg arról, hogy a TELETECH GLOBAL VENTURES a francia piacon közismert védjegy, fel kellett volna őt hívnia az erre vonatkozó bizonyítékok benyújtására vagy érveinek további kifejtésére. A fellebbezési tanács ezért megsértette a felperes védelemhez való jogát, valamint a fellebbezési tanácsok és az OHIM elsőfokon eljáró fórumai közötti funkcionális folyamatosság elvét, amelyet az Elsőfokú Bíróság többek között a T-308/01. sz., Henkel kontra OHIM – LHS (UK) (KLEENCARE) ügyben 2003. szeptember 23-án hozott ítéletében (EBHT 2003., II-3253. o.) ismert el.

55 Az OHIM hangsúlyozza, hogy a felperes számára biztosított volt a lehetőség, hogy a törlési kérelemre válaszul adott észrevételeiben felhozott különböző jogalapok alátámasztására minden, általa szükségesnek és lényegesnek tartott bizonyítékot előterjessen.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

56 A 40/94 rendelet 73. cikkének második mondata értelmében a határozatok csak olyan érveken és bizonyítékokon alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni.

57 Ezeket az érveket és bizonyítékokat nemcsak az OHIM, hanem a felek is előterjeszthetik.

58 A jelen ügyben a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 21. pontjában megállapította, hogy a TELETECH GLOBAL VENTURES védjegy franciaországi ismertségének nincsen jelentősége.

59 A felperesnek ténylegesen módjában állt nyilatkozni erről a kérdésről.

60 Először is: a felperes terjesztette elő a TELETECH GLOBAL VENTURES közismert védjegy állítólagos fennállására vonatkozó érvet. Ennélfogva már ekkor megvolt a lehetősége, hogy minden olyan ténybeli vagy jogi elemet ismertessen, amelyet e tekintetben célszerűnek látott.

- 61 A beavatkozó előadta a törlési eljárásban, hogy véleménye szerint a felperes nem terjesztett elő bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a TELETECH GLOBAL VENTURES védjegy ismert Franciaországban. 2000. június 14-én kelt levelében az OHIM felszólította a felperest, hogy nyilatkozzék a beavatkozó észrevételeivel kapcsolatban, aminek a felperes 2000. augusztus 14-én kelt levelével eleget is tett, de nem terjesztett elő további bizonyítékot.
- 62 Mivel a szóban forgó jogalapot úgy kell értelmezni, hogy azt kifogásolja, hogy az OHIM nem vizsgálta hivatalból egy közismert védjegy korábbi fennállását, vagy nem hívta fel a felperest erre vonatkozó bizonyítékok előterjesztésére, ki kell térni a következőkre.
- 63 Először: mint az a 45. pontban kifejtettekből következik, nincsen jelentősége a szóban forgó jogvitában annak a kérdésnek, hogy a TELETECH INTERNATIONAL korábbi védjegyhez képest korábbi TELETECH GLOBAL VENTURES közismert védjegy létezik-e. Következésképpen az OHIM-nak ezt nem kell vizsgálnia.
- 64 Másodszor: a 40/94 rendelet 74. cikke (1) bekezdésének második mondata szerint a lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban az OHIM a vizsgálat során kötve van a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez.
- 65 Bár e rendelkezés szövegét úgy is lehet értelmezni, hogy csak a felszólalási eljárásra vonatkozik, a 40/94 rendelet 52. cikkében megállapított viszonylagos törlési okok kifejezetten utalnak a lajstromozás viszonylagos kizáró okait meghatározó 8. cikkre. A felszólalási eljárásban előforduló viszonylagos kizáró okokhoz hasonlóan az OHIM a viszonylagos törlési okokat is csak a szóban forgó korábbi védjegy jogosultjának kérelmére vizsgálja. Következésképpen a törlési eljárásra, ha

viszonylagos törlési okról van szó, alapvetően ugyanazok az elvek vonatkoznak, mint a felszólalási eljárásra. Így a feleknek kell előterjeszteniük a felhasználható tényeket és bizonyítékokat. A 40/94 rendelet 74. cikke (1) bekezdésének második mondata ezért a rendelet 52. cikke alapján a törlési eljárásra is vonatkozik, ha a viszonylagos törlési okról van szó.

66 A 40/94 rendelet 74. cikke (2) bekezdéséből következően az OHIM nem köteles hivatalból figyelembe venni azokat a tényeket, amelyeket az érintett felek nem terjesztettek elő. A fenti 46–51. pontból kitűnik, hogy a felperes nem bizonyította, és nem is állította, hogy 1992 óta létezik Franciaországban a közismert védjegy.

67 Ebből következően az OHIM nem köteles hivatalból vizsgálni, hogy a felperes jogosultja-e egy Franciaországban közismert védjegynek, amely korábbi a TELE-TECH INTERNATIONAL francia védjegynél.

68 A válaszban előterjesztett, a funkcionális folyamatosságra vonatkozó érvnek ebben az összefüggésben nincsen jelentősége.

69 A fent hivatkozott KLEENCARE-ítélet szerint a fellebbezési tanácsok és az OHIM elsőfokon eljáró fórumai közötti funkcionális folyamatosság elvéből az következik, hogy előbbieket kötelesek a releváns ténybeli és jogi helyzet alapján megvizsgálni, hogy a fellebbezésről hozott döntés időpontjában hozható-e jogszerűen olyan új döntés, amelynek rendelkező része megegyezik a fellebbezés tárgyát képező döntésével (a fent hivatkozott KLEENCARE-ítélet 29. pontja). Viszonylagos kizáró okokra vagy viszonylagos törlési okokra vonatkozó eljárásban a funkcionális folyamatosság alapján a fellebbezési tanácsnak nem kell, és nem is lehet kiterjesztenie vizsgálatát

olyan tényekre, bizonyítékokra vagy jogalapokra, amelyekre a felek sem a felszólalási osztály, sem a fellebbezési tanács előtt nem hivatkoztak. A fenti 46–51. pontból az is következik, hogy a felperes nem terjesztett elő elegendő tény, illetve bizonyítékot, amely alapján a fellebbezési tanács arra a következtetésre juthatna, hogy a TELETECH GLOBAL VENTURES közismert védjegy létezik Franciaországban.

- 70 Következésképpen – mivel a második jogalap is megalapozatlan – el kell utasítani a felperes elsődleges jogalapjait, és a másodlagos jogalapot kell megvizsgálni.

A másodlagosan hivatkozott, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

- 71 A felperes a tárgyaláson elismerte, hogy az érintett vásárlóközönség a kereskedelmi ágazatban tevékenykedő francia szakemberekből áll.
- 72 A felperes arra hivatkozik, hogy a szóban forgó védjegyekkel megjelölt szolgáltatások nem azonosak, mivel az árujegyzék szövege nem egyezik meg. Elismeri azonban, hogy „közel állnak egymáshoz”.
- 73 A szóban forgó megjelölések a felperes szerint elegendően különböznek egymástól ahhoz, hogy ki lehessen zárni az érintett vásárlóközönség szempontjából az összetéveszthetőséget. Először is: bár mindkét megjelölésben megjelenik a „teletech” szó, a „global ventures” és az „international” szavak vizuálisan és hangzásukban

teljesen különböznek. A „teletech” szó ezenkívül ugyanolyan írásképpel szerepel, mint a többi szó, ezért vizuális szempontból nem tekinthető másodlagosnak. Másodszer: a felperes szerint a megjelölések fogalmi szempontból különböznek. Így amíg az „international” szó ugyanazt jelenti franciául, mint angolul, a francia „global” szó nem azt jelenti, amit az „international”, hanem inkább „teljes [vagy] átfogó” értelemmel bír. A felperes viszont elismeri, hogy ezek a szavak bizonyos fogalmi hasonlóságot tükröznek. Mindazonáltal ez a hasonlóság a felperes szerint abból adódik, hogy a francia vásárlóközönség nem érti az angol „ventures” szó jelentését. A „ventures” szó franciául fantáziaszó, és ezért a TELETECH GLOBAL VENTURES szómegjelölés meghatározó elemének tekintendő.

- 74 Az OHIM és a beavatkozó elutasítják a felperes érveit, és lényegében a fellebbezési tanács álláspontját fogadják el.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 75 A 40/94 rendeletnek a 8. cikk (1) bekezdésének b) pontjával együtt olvasott 52. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti törlési okok megfelelnek az elsőként említett rendelkezésben foglalt lajstromozást kizáró okokkal. Így a rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti összetéveszthetőségre vonatkozó ítélkezési gyakorlat ebben az összefüggésben is irányadó (ebben az értelemben lásd az Elsőfokú Bíróság T-156/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills [GIORGIO AIRE] ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2789. o.] 61–64. pontját).
- 76 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint akkor áll fenn az összetévesztés veszélye, ha a vásárlóközönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak.

- 77 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, a jelen ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd az Elsőfokú Bíróság T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BEVERLY HILLS] ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 31–33. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

– A célközönségről

- 78 A felek egyetértenek abban, hogy a szóban forgó védjegyekkel jelölt szolgáltatások fogyasztói franciaországi kis- vagy nagyvállalkozások vezetői vagy vezető alkalmazottai.

- 79 Az Elsőfokú Bíróság az OHIM-mal egyetértve úgy véli, hogy az érintett fogyasztók átlagon felüli angol nyelvismerettel rendelkeznek, figyelembe véve azt a ténytet, hogy üzleti körökben manapság nagymértékben használják ezt a nyelvet.

– A szolgáltatások hasonlóságáról

- 80 A felperes lényegében nem vitatja, hogy a szóban forgó szolgáltatások legalábbis hasonlóak.

- 81 A közösségi védjeggyel jelölt „telefonos felvilágosítás; más vállalkozások számára áruik vagy szolgáltatásaik eladásánál nyújtott telefonos szolgáltatások; segítségnyújtás más vállalkozások számára áruik és szolgáltatásaik telefonon történő eladásra vagy bérlésre kínálásával; más vállalkozások ügyfelei kérdéseinek telefonon történő fogadása és megválaszolása” szolgáltatásokat illetően a felperes nem fejtette ki, miért ne lehetnének ezek azonosak a TELETECH INTERNATIONALEL korábbi francia védjegy által jelölt „ügyfelekre, szolgáltatásokra, megrendelésekre, felhasználói támogatásra vonatkozó nyilvántartás vezetése, technikai segítségnyújtás, telefonközpontok felszerelése” szolgáltatásokkal. Önmagában az a körülmény, hogy a két szolgáltatásjegyzék szóhasználata nem azonos, nem elegendő bizonyíték arra, hogy nem egyeznek meg a szolgáltatások, hacsak nem ismerhető fel első pillantásra, minden további magyarázat nélkül, hogy nem ugyanarról a tevékenységről van szó.
- 82 Az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy a megtámadott határozat 30. és 42. pontjában kifejtett indokok miatt a szóban forgó szolgáltatásjegyzékek nem zárják ki első pillantásra, hogy azonos tevékenységekről van szó. Mivel a felperes nem hozott fel érveket a kifogása alátámasztására, a kifogást el kell utasítani.

– A megjelölések hasonlóságáról

- 83 Az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az összetéveszthetőség átfogó mérlegelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságát illetően a megjelölések által keltett együttes benyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns jegyeik figyelembevételével (lásd az Elsőfokú Bíróság T-292/01. sz., Phillips-Van Heusen kontra OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel [BASS] ügyben 2003. október 14-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4335. o.] 47. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 84 Vizuális szempontból a szóban forgó megjelölések első szava, a „teletech” ugyanaz. Az ezt követő szavak („global ventures” és „international”) különböznek. A „teletech” szó valamivel hangsúlyosabb, mert egy viszonylag hosszú szósor első tagja, és a fogyasztó olvasáskor nagyobb figyelmet irányít a megjelölés elejére, mint a végére. A megjelölések által keltett átfogó vizuális benyomásnál a „teletech” szó súlyát mindazonáltal csökkenti a két megjelölés, azon belül pedig a „global ventures” és az „international” szavak hosszúsága.
- 85 Ugyanez vonatkozik értelemszerűen a két védjegy hangzása által keltett összbenyomásra.
- 86 A fogalmi hasonlóságot illetően az Elsőfokú Bíróság emlékeztet arra, hogy főszabályként a vásárlóközönség egy összetett védjegy egyik leíró jellegű alkotóelemét nem tekinti megkülönböztető és az általa kiváltott összbenyomást meghatározó elemnek (az Elsőfokú Bíróság T-129/01. sz., Alejandro kontra OHIM – Anheuser-Busch [BUDMEN] ügyben 2003. július 3-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2251. o.] 53. pontja). Ha azonban több-kevesebb olyan elem van, amely az összetett védjeggyel jelölt árukra vagy szolgáltatásokra utal, vagy leírja ezeket, nem zárható ki, hogy utaló vagy leíró jellege ellenére is meghatározó elemként érzékelik ezt az alkotóelemet, ha a megjelölés többi eleme még ennél is kevesebb jellegzetességet mutat.
- 87 A jelen ügyben az Elsőfokú Bíróság mindenekelőtt megállapítja, hogy a „tele” és a „tech” alkotóelem a „telekommunikáció” és a „telefon” szavakban szereplő „tele-” előtagra, valamint a francia „technologie” szóra utal. A „teletech” szó így bizonyos mértékben a szóban forgó védjegyekkel jelölt szolgáltatásokat idézi fel.
- 88 A „teletech” szó mindazonáltal konkrét jelentéssel nem bíró fantáziaszó. Ezért nem zárható ki, hogy a megjelölések meghatározó elemét alkotja.

- 89 A korábbi francia védjegy egy fantáziaszóból („teletech”) és az „international” szóból áll. Ez utóbbi szó mind a francia, mind az angol nyelvben megtalálható, azonos jelentéssel. A célközönség ezért ezt a szót úgy érti, hogy a szolgáltatások és a célzott ügyfélkör nemzetközi jellegét írja le. A korábbi védjegyben ezért a „teletech” szó a hangsúlyos elem.
- 90 A közösségi védjeggyel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a „global” szónak két jelentése van a franciában. Az első jelentése „teljes [vagy] átfogó”. A második jelentése a „világméretű” értelmű anglicizmus. A második jelentés kétségkívül közel áll fogalmilag az „international” szó jelentéséhez. BárhogY érti is a célfogyasztó ezt a szót, a „global” szó nem olyan sajátos, hogy a TELETECH GLOBAL VENTURES megjelölés meghatározó eleme lehessen, mivel mindenképpen leíró elemről van szó.
- 91 A felperes szerint a megjelölés meghatározó eleme a „ventures” szó. Ez az állítás azonban nem meggyőző.
- 92 Először is: a „venture” szó általánosan használt az anglicizmusokra igen fogékony gazdasági nyelvben. A „joint venture” vagy „joint-venture” kifejezést rendszerint érti az érintett vásárlóközönség. Ezért még ha a szóban forgó szolgáltatások fogyasztója nem is érti az angol „ventures” szó pontos jelentését, megközelítőleg a „terv” vagy a „vállalkozás” jelentést tulajdonítja neki.
- 93 Másodszor: mivel a „ventures” szó nem létezik a franciában, az érintett vásárlóközönség a védjegyet idegen nyelvű, közelebből angol nyelvű szósorként fogja fel. Összetett védjegyekben különösen gyakran szerepelnek angol szavak. Az

érintett francia vállalkozók vagy vállalatvezetők rendelkeznek legalább olyan szintű angol nyelvtudással, hogy tudják azt, hogy ebben a nyelvben a melléknév nem a főnév után áll, hanem előtte, ezért a „global” szó a „ventures” szóra vonatkozik.

94 Ebből következően a „global ventures” szavak hozzávetőlegesen a „világméretű tervek, világméretű vállalkozások” jelentéssel bírnak. A szolgáltatások jellegét vagy természetét leíró jelentésről van szó, még ha a konkrét jelentés homályos marad is.

95 Harmadszor: mivel a „ventures” szó a megjelölés végén szerepel, a jelen esetben nem alkalmas arra, hogy a fogyasztó a védjegy jellegzetes elemeként fogja fel.

96 Mindebből az következik, hogy az érintett vásárlóközönség a „teletech” szót fogja fel a közösségi védjegy és a korábbi francia védjegy meghatározó elemének. A fellebbezési tanács ezért jogosan állapította meg, hogy a megjelölések hasonlóak.

– Az összetéveszthetőségről

97 Mivel a szóban forgó védjegyekkel jelölt szolgáltatások részben azonosak, és részben hasonlóak, valamint az ütköző megjelölések is hasonlóak, a fellebbezési tanács nem tévedett a jogban, amikor megállapította a szóban forgó védjegyek összetéveszthetőségét. A kérdéses védjegyekkel találkozó fogyasztóban ugyanis mindenekelőtt a két ütköző megjelölés elején szereplő „teletech” szó ragad meg. Így közvetlenül összetévesztheti őket.

- 98 Ezt a következtetést az sem kérdőjelezi meg, hogy – függetlenül attól, hogy ennek korábbi fennállása kihathat-e az összetéveszthetőségre – a felperes állítólag egy korábbi közismert védjegy birtokosa.
- 99 A felperes a másodlagosan megjelölt jogalapban egyrészt nem hozott fel ilyen érvet. Az ütköző védjegyek együttes fennállására csak az első jogalapban hivatkozott.
- 100 Másrészről még ha úgy kellene is érteni az első jogalapot, hogy az az összetéveszthetőség értékelésére is irányul, meg kell állapítani, hogy – mint ez a 46–51. és az 56–69. pontból is kitűnik – a felperes nem bizonyította az OHIM előtt, hogy a TELETECH GLOBAL VENTURES védjegy korábban ismert volt, pedig módjában állt volna ismertetni azokat a tényeket és bizonyítékokat, amelyeket e tekintetben célszerűnek tartott.
- 101 Következésképpen a felperes másodlagos jogalapját is el kell utasítani.
- 102 Mivel a felperes által megjelölt jogalapok megalapozatlanok, a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

- 103 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, az OHIM és a beavatkozó kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A keresetet elutasítja.**
- 2) A felperest kötelezi a költségek viselésére.**

Pirrung

Meij

Pelikánová

Kihirdetve Luxembourgban, a 2005. május 25-i nyilvános ülésen.

H. Jung

hivatalvezető

J. Pirrung

elnök

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei	II - 1773
Az eljárás és a felek kérelmei	II - 1776
Indokolás	II - 1777
Az elsődlegesen hivatkozott jogalapokról	II - 1777
A „közösségi védjegyek és a megkülönböztető nemzeti védjegyek és megjelölések együttes fennállása és összehasonlítása elvének” megsértésére alapított jogalapról	II - 1777
– A felek érvei	II - 1777
– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 1780
A védelemhez való jog megsértésére alapított jogalapról	II - 1789
– A felek érvei	II - 1789
– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 1790
A másodlagosan hivatkozott, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapról	II - 1793
A felek érvei	II - 1793
Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 1794
– A célközönségről	II - 1795
– A szolgáltatások hasonlóságáról	II - 1795
– A megjelölések hasonlóságáról	II - 1796
– Az összetéveszthetőségről	II - 1799
A költségekről	II - 1800